

คุณภาพหลังการเก็บเกี่ยวของส้มโชกุนที่ปลูกในจังหวัดชุมพร
Postharvest Quality of Mandarin Fruit cv. Shokun Grown in Chumphon Province

พรรณา ยิ่งยล¹ และ สุริยัน พูปวนิช²
 Pannipa Youryon and Suriyan Supapvanich

Abstract

The purpose of this work was to investigate the postharvest quality of mandarin fruit cv. Chokun grown in Muang and Lang Suan districts, Chumphon province. Colour, total soluble solids (TSS) content, titratable acidity (TA), TSS/TA, ascorbic acid (AsA) content and overall acceptability of the fruits stored at ambient temperature ($31 \pm 2^{\circ}\text{C}$) for 7 days were determined. The peel lightness (L^*) and yellowness (b^*) of the mandarins from both districts were similar. The peel greenness ($-a^*$) of the fruit from Lang Suan district was higher in value than that of the fruit from Muang district. During storage, the L^* and b^* values of the fruits from both districts increased and the $-a^*$ value of those fruits decreased. No statistical difference in the pulp colour of the mandarin fruits from both districts was found. The pulp redness (a^*) and b^* value of the fruits from Muang district were higher than those of the fruit from Lang Suan district. The TSS content of both mandarin fruits was similar and remained constant during storage. The TA of the mandarin fruit from Muang district was lower than that of the fruit from Lang Suan district and the TA of both fruits increased throughout the storage period. The ascorbic acid content of both fruits increased during the storage. The ascorbic acid content of the fruit from Muang district was slightly higher than that of fruits from Lang Suan district. The overall acceptability of the fruit from Muang district was higher than that of the fruit from Lang Suan district. In conclusion, the quality of mandarin fruit grown in the Muang district is different from that of the fruit grown in the Lang Suan district.

Keywords: mandarin, postharvest quality, Chumphon province

บทคัดย่อ

การตรวจสอบคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยวของส้มโชกุนที่ปลูกในอำเภอเมือง และอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร โดยทำการศึกษาปัจจัยด้านคุณภาพ ได้แก่ สีเปลือก ปริมาณของแข็งทั้งหมดที่ละลายได้ (TSS) ปริมาณกรดทั้งหมดที่ไทเทเรตได้ (TA) อัตราส่วน TSS/TA ปริมาณกรดแอกซ์โคร์บิก (AsA) และการยอมรับโดยรวมของส้มซึ่งเก็บรักษาที่อุณหภูมิโดยรอบ ($31 \pm 2^{\circ}\text{C}$) เป็นเวลา 7 วัน พบร่วงเปลือกผลสัมจากทั้ง 2 อำเภอ มีค่าความสว่าง (L^*) และสีเหลือง (b^*) ใกล้เคียงกัน ค่าสีเขียว ($-a^*$) ของเปลือกสัมจากอำเภอหลังสวนมีค่าสูงกว่าสัมจากอำเภอเมือง ในระหว่างการเก็บรักษา โดย L^* และ b^* ของสัมจากทั้งสองอำเภอ มีค่าเพิ่มขึ้น และ $-a^*$ มีค่าลดลง ค่าสีเนื้อของสัมจากทั้ง 2 อำเภอ ใกล้เคียงกันและไม่พบความแตกต่างกันทางสถิติ ค่าสีแดง (a^*) และ (b^*) ของเนื้อสัมโชกุนจากอำเภอเมืองสูงกว่าสัมจากอำเภอหลังสวน ของแข็งที่ละลายน้ำได้ของสัมจากทั้งสองอำเภอไม่แตกต่างกันและคงที่ระหว่างการเก็บรักษา กรดที่ไทเทเรตได้จากอำเภอเมืองต่ำกว่าสัมจากอำเภอหลังสวนและมีค่าเพิ่มขึ้นระหว่างการเก็บรักษา ปริมาณกรดแอกซ์โคร์บิกในสัมจากเมืองมีค่าสูงกว่าสัมจากอำเภอหลังสวน ค่าการยอมรับในคุณภาพโดยรวมของส้มโชกุนจากอำเภอเมืองสูงกว่าสัมจากอำเภอหลังสวน สามารถสรุปว่าส้มโชกุนที่ปลูกในอำเภอเมืองมีคุณภาพแตกต่างจากสัมที่ปลูกในอำเภอหลังสวน

คำสำคัญ : ส้มโชกุน, คุณภาพหลังการเก็บเกี่ยว, จังหวัดชุมพร

¹ ภาควิชาเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ อำเภอปะทิว จ.ชุมพร 86160

¹ Department of Agricultural Technology, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Prince of Chumphon campus, Prathu district, Chumphon province, 86160

² ภาควิชาคุรุศาสตร์เกษตร คณะคุรุศาสตร์ศุลกากรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

² Department of Agricultural Education, Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Chalongkrung Rd. Ladkrabang, Bangkok 10520

คำนำ

ส้มโชกุนพื้นที่ปลูกในจังหวัดชุมพร เป็นส้มอยู่ในกลุ่มเดียวกับส้มเขียวหวาน ส้มโชกุนเป็นผลไม้ที่มีความต้องการของตลาดค่อนข้างสูงเนื่องจากเป็นผลไม้ที่รับประทานได้่ายหะสมกับทุกวัย ส้มโชกุนจังหวัดชุมพร (แหล่งปลูกภาคใต้) เปเลือกเปลี่ยนเป็นสีเหลืองไม่มากนักเมื่อเบรเยบเทียนกับส้มภาคเหนือ ส่วนรสชาติหวานอมเปรี้ยวเล็กน้อยและมีกลิ่นหอม (เอกสาร ชัย และ สงสุข, 2547) มีรายงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยก่อนการเก็บเกี่ยว เช่น ลักษณะของดูดกาก (อุณหภูมิระหว่างการเติบโต น้ำฝน) ลักษณะพื้นที่ซึ่งรวมทั้งลักษณะของดิน และการจัดการ และตำแหน่งการติดผลบนต้น มีผลต่อคุณภาพของผลและอาการผิดปกติในผลสาลี (Elgar et al., 1999; Ferguson et al., 1999; Streif and Saquet, 2003) คุณภาพของผลหลังการเก็บเกี่ยว เช่น การเกิดสีน้ำตาล วิตามินซี และ ปริมาณสารประกอบฟีโนอล (Letheric et al., 1999; Lammertyn et al., 2000; Hamauzu and Hanakawa, 2003) ปัจจัยก่อนการเก็บเกี่ยว มีความสัมพันธ์กับคุณภาพของผลไม้ ซึ่งมีอิทธิผลต่อคุณค่าทางอาหารของผลไม้ (Ferguson et al., 1999) ส้มเป็นพืชสวนที่มีความสำคัญทั่วโลกและมีสารประกอบฟีโนอล และฟลาโวนอยด์สูง และมีสารต้านอนุมูลอิสระที่มีผลดีต่อร่างกาย (Morton et al., 2000; Pellegrini et al., 2003) การทดลองนี้ศึกษาคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยวของส้มโชกุนที่ปลูกในพื้นที่ต่างกันในจังหวัดชุมพร

อุปกรณ์และวิธีการ

ส้มโชกุนจากชำนาญเมืองและชำนาญหลังสวน จังหวัดชุมพร ที่มีอายุหลังดอกบาน 10 เดือน ขนาดถึงห้องปฏิบัติการพืชสวน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ นำตัวอย่างผลส้มโชกุนไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 14 วัน และบันทึกผลการเปลี่ยนแปลงทางคุณภาพ 0, 7 และ 14 วัน ดังนี้ สีเปลี่ยนและสีเนื้อ ด้วยเครื่อง chromameter รุ่น CR-400 ของบริษัท Minolta ประเทศญี่ปุ่น ปริมาณกรดที่ไทเรตได้ (TA) ปริมาณ และของแข็งทั้งหมดที่ละลายได้ (TSS) ปริมาณกรดแอกโซอร์บิกทั้งหมด (Roelofs et al., 1948) และการยอมรับทางประสาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวม

ผล

จากการทดลองใน Figure 1 แสดงให้เห็นว่าสีของเปลือกส้มโชกุนจากแหล่งที่ปลูกทั้ง 2 ชำนาญ ในจังหวัดชุมพร มีค่าความสั่ง (L^*) และค่าสีเหลือง (b^*) ใกล้เคียงกันและมีค่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ในขณะที่สีเขียวของเปลือกส้มโชกุนจากชำนาญหลังสวนมากกว่าส้มโชกุนจากชำนาญเมือง แต่อย่างไรก็ตามพบว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติในสีของเปลือกส้มโชกุนจากทั้ง 2 ชำนาญ สีเนื้อค่า L^* ของส้มโชกุนจากชำนาญเมืองกว่าชำนาญหลังสวน และทั้งสองชำนาญมีค่า a^* และ b^* สูงภายหลังการเก็บรักษาเป็นเวลา 14 วัน ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ มีค่าสูงระหว่างการเก็บรักษาทั้งสองแหล่งปลูก และพบว่าส้มโชกุนที่ปลูกในชำนาญเมืองมีค่าสูงกว่าชำนาญหลังสวน ปริมาณกรดที่ไทเรตได้ส้มโชกุนจากชำนาญหลังสวนมีปริมาณกรดที่ไทเรตได้เพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลา เนื่องจากกระบวนการเก็บรักษา ส่วนส้มโชกุนที่มาจากการเก็บรักษา 7 วัน และมีปริมาณต่ำกว่าส้มจากชำนาญหลังสวน ปริมาณกรดแอกโซอร์บิกของส้มโชกุนที่มาจากการเก็บรักษาเมืองสูงกว่าที่มาจากการเก็บรักษาเป็นเวลา 7 วัน และลดลงภายหลังการเก็บรักษาเป็นเวลา 14 วัน แต่ภายหลังการเก็บรักษาส้มโชกุนจากชำนาญหลังสวนมีปริมาณกรดแอกโซอร์บิกสูงกว่าจากชำนาญเมือง สำหรับคะแนนการยอมรับทางประสาทสัมผัสด้านความชอบโดยรวมพบว่า ส้มโชกุนจากชำนาญเมืองมีค่าคะแนนสูงสุด และลดลงเมื่อมีอายุการเก็บรักษาเป็นเวลา 7 วัน และเป็นเวลา 14 วัน โดยมีความแตกต่างกันทางสถิติ ก่อนการเก็บรักษาและภายหลังการเก็บรักษาเป็นเวลา 7 วัน ส่วนใหญ่หลังการเก็บรักษาเป็นเวลา 14 วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

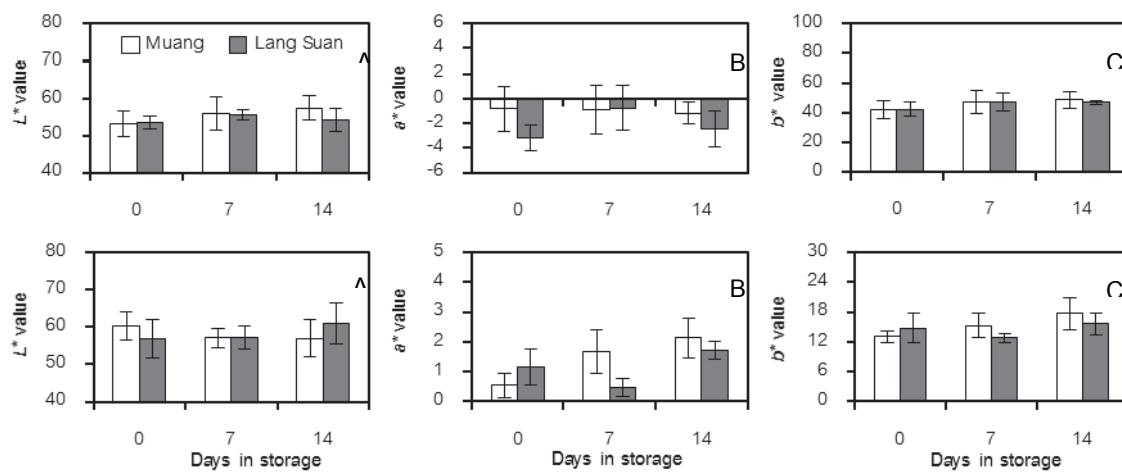

Figure 1 L^* (A), a^* (B) and b^* (C) values of peel (upper row) and pulp (lower row) of Mandarin fruit cv. Shokun grown in Chumphon province during storage. Data were present mean ($n=9$) \pm SD.

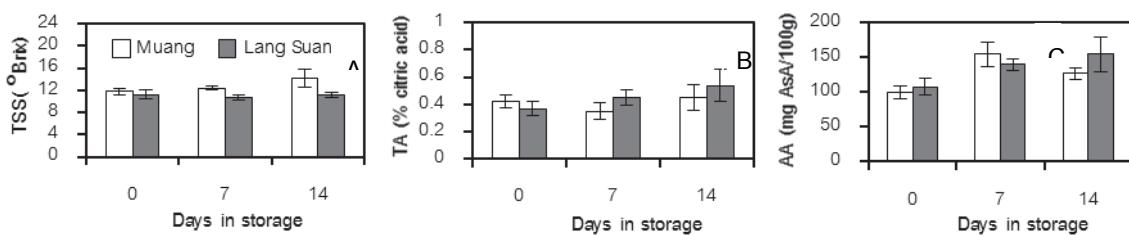

Figure 2 Total soluble solids (TSS) (A), titratable acidity (TA) (B) and ascorbic acid (AA) (C) of Mandarin fruit cv. Shokun grown in Chumphon province during storage. Data were present mean ($n=9$) \pm SD.

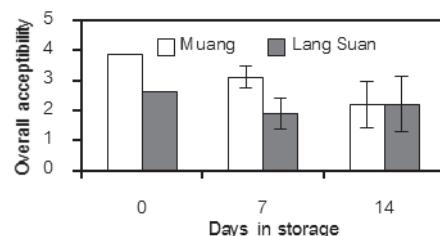

Figure 3 Overall acceptability score of Mandarin fruit cv. Shokun grown in Chumphon province during storage. Data were present mean ($n=9$) \pm SD.

วิจารณ์ผล

สีของเปลือกส้มใช้กุนจากแหล่งปลูกที่สำคัญของจังหวัดชุมพร ได้แก่ อำเภอเมือง และอำเภอหลังสวน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่พบว่าสีเขียวของเปลือกส้มจากอำเภอหลังสวนมีค่ามากกว่าส้มจากอำเภอเมืองเล็กน้อย เช่นเดียวกันในสีของเนื้อส้ม พบร้าคำความเป็นสีแดงและสีเหลืองของส้มจากอำเภอเมืองมีค่าสูงกว่าส้มจากอำเภอหลังสวน แต่อย่างไรก็ตามไม่พบความแตกต่างทางสถิติ ในขณะที่ปริมาณของเชิงที่ละลายน้ำได้เชิง ส้มจากแหล่งปลูกในอำเภอเมืองมีค่าสูงกว่าส้มจากอำเภอหลังสวนอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการเก็บรักษา ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของปริมาณของเชิงที่ละลายน้ำได้ในส้มจากทั้ง 2 แหล่ง แปรผันกับปริมาณกรดทั้งหมดที่เทเทศาได้ และส้มจากแหล่งปลูกในอำเภอหลังสวนมีค่ามากกว่าส้มจากอำเภอเมืองซึ่งลักษณะสีเปลือก สีเนื้อ ปริมาณของเชิงที่ละลายน้ำได้ และปริมาณกรดทั้งหมดที่เทเทศาได้ของผลส้มจากทั้ง 2 แหล่งปลูกอาจเป็นผลมาจากการแตกต่างของลักษณะภูมิประเทศและชาติอาหารใน din ของทั้ง 2 อำเภอ ลักษณะภูมิประเทศของอำเภอหลังสวนเป็นเขากะลาและที่สูงในขณะที่อำเภอเมืองเป็นที่ราบ การเปลี่ยนแปลงของปริมาณกรดและศอร์บิกระหว่างการเก็บรักษาส้มใช้กุนจากทั้ง 2 แหล่งปลูก อาจมีผลมาจากปริมาณธาตุอาหารใน din ที่แตกต่างกัน Khan et al. (2011) รายงานว่าส้มพันธุ์ Kinnow ที่ปลูกใน din ที่มีปริมาณ K สูงมีปริมาณกรดของศอร์บิกในผลส้มสูง นอกจากนั้นการที่ din มี K สูง ผลให้ส้มพันธุ์ Kinnow มีปริมาณ TSS สูงเช่นกัน จากการทดสอบทางประสานสมัพท์ โดยรวมส้มจากอำเภอเมือง มีการยอมรับ

จากผู้บริโภค สูงกว่าส้มจากคำເກອຫລັງສວນ ສາມາຮອດລ່າວໄດ້ວ່າແມ່ວ່າສົມມາຈາກແຫລ່ງປະລູກໃນຈັງຫວັດເດືອກນັ້ນ ແຕ່ລັກຊົມະສພາພແວດລ້ອມທີ່ແຕກຕ່າງກັນສົງຜລໃຫ້ຄຸນກາພຫລັງກາວເກີບເກີບໄສ້ມໂຊກູນຮ່ວ່າກາວເກີບຮັກຂາແຕກຕ່າງກັນ

ສຽງຜລ

ສົມໂຊກູນຈາກແຫລ່ງປະລູກໃນຄຳເກອມເມືອງແລະຫລັງສວນມີຄຸນກາພຕ່າງກັນ ສົມຈາກຄຳເກອມເມືອງມີປຣິມານຂອງແຂງທີ່ລະຍາຍນໍ້າໄດ້ແລະກຣດແອສຄອຣົບິກສູງກວ່າສົມຈາກຄຳເກອຫລັງສວນ ສວນສົມຈາກຄຳເກອຫລັງສວນມີປຣິມານກຣດທີ່ໄທເທຣຕໄດ້ສູງກວ່າສົມຈາກຄຳເກອມເມືອງ ອຍ່າງໄຮກ້ຕາມສົມໂຊກູນຈາກຄຳເກອມເມືອງມີຄ່າກາຍອມຮັບໃນຄຸນກາພສູງກວ່າສົມຈາກຄຳເກອຫລັງສວນຕລອດກາເກີບຮັກຂາ

ຄຳຂອບຄຸນ

ຂອຂອບຄຸນທີ່ອ່ານປະລົງບົດການພື້ນສວນ ແລະທີ່ອ່ານປະລົງບົດກາລາງ ໃນກາຣໃຫ້ຄວາມອນຸເຄຣະໜີສັດຖານທີ່ແລະຄູປຣິກນີ້ໃນກາຣທຳວິຈີຍແລະຂອຂອບຄຸນ ສຕາບັນເທັກໂນໂລຢີພະຈອມເກົ່າເຈົ້າຄຸນທ່າງລາດກະວະບັງ ວິທາເຂົດໜຸ່ມພຣເຊຕຣອຸດມຕັກດີ໌ ສໍາໜັບຖຸນວິຈີຍເຈິນຮາຍໄດ້ສັນນັບສຸນໃນກາຣທຳວິຈີຍ

ເອກສາຮ້າງອົງ

- ເອກະຍ ພຸຖາຍົກພົມ ແລະສ່ງສູນ ວັດນາກຣົນ. 2547. ຄູ່ມືອສົມໂຊກູນ. ໂຈພິມພົມພົມທັກຊີ. ກວຸງເທັມຫານຄຣ. 176 ນ.
- Elgar, H.J., C.B. Watkins and N. Lallu. 1999. Harvest date and crop load effects on a carbon dioxide related storage injury of 'Braeburn' apple. HortScience 34: 305-309.
- Ferguson, I., R. Volz and A. Woolf. 1999. Preharvest factors affecting physiological disorders of fruit. Postharvest Biology and Technology 15: 255-262.
- Hamauzu,Y. and T. Hanakawa. 2003. Relation of highly polymerised procyanolidin to the potential browning susceptibility in pear fruits. Journal of the Japanese Society for Horticultural Science 72: 415-421.
- Khan, A. S., M. Naseer, A. U. Malik, S. M. A. Basra, M. S. Khalid, S. Khalid, M. Amin, B. A. Saleem, I. A. Rajwana, and M. U. Din. 2011. Location, soil and tree nutrient status influence the quality of 'Kinnow' mandarin. International Journal of Agriculture and Biology 13(4): 498-504.
- Lammertyn, J., M. Aerts, B.E. Verlinden, W. Schotmans and B.M. Nicolaï. 2000. Logistic regression analysis of factors influencing core breakdown in Conference pears. Postharvest Biology and Technology 20: 25-37.
- Lentheric, I., E. Pinto, M. Vendrell and C. Larrigaudiere. 1999. Harvest date affects the antioxidative systems in pear fruits. The Journal of Horticultural Science and Biotechnology 74: 791-795.
- Morton, L. W., R. A. Caccetta, I. B. Puddey and K. D. Croft. 2000. Chemistry and biological effects of dietary phenolic compounds: Relevance to cardiovascular disease. Clinical and Experimental Pharmacology and Physiology 27: 152-159.
- Pellegrini, N., M. Serafini, B. Colombi, D. Del Rio, S. Salvatore and M. Bianchi. 2003. Total antioxidant capacity of plant foods, beverages and oils consumed in Italy assessed by three different *in vitro* assays. Journal of Nutrition 133: 2812-2819.
- Roelofs, F.P.M.M. and A. de Jager. 1997. Reduction of brownheart in Conference pears. In: E. Mitcham (ed.). Proceedings of the Controlled Atmosphere Research Conference on Apples and Pears. Vol. 2. University of California, Davis, USA., July 1997, pp. 138-144.
- Streif, J. and A.A. Saquet. 2003. Internal flesh browning of 'Elstar' apples as influenced by pre- and postharvest factors. Acta Horticulturae 599: 523-527.